

Csak az Isten kegyelme segíthet

Lectio: Ef 2,1-13

Textus: Ef 2,4-10

Kedves Testvéreim! Róm 1,18-ban ezt olvassuk: **„Mert nyilván van az Istennek haragja mennyekből, az embereknek minden hitetlensége és hamissága ellen, akik az igazságot hamissággal feltartóztatják.”**

Az ember élete hitetlenkedések, vagy kicsinyhitűségek és hamis cselekedetek között telik el. Ezért rajtunk az Isten haragja. Már az Éden-kertbeli bukás óta. Isten haragszik minden bűnünkért. Az Ő haragja viszont nem valami érzelmi cselekedet, hanem a megfizetés folyamata. Így rajtunk **csak a kegyelem segíthet.**

Philip Yancey amerikai szerző írta a „Meghökkenítő kegyelem” c. művét. Ebben ezt írja többek között: *A kegyelem előfeltétele a tökéletlenség. A sebeink és a hibáink azok a repedések, amelyeken keresztül a kegyelem behatolhat.*

Valóban így van. Addig, amíg meg vagyunk győződve arról, hogy jók vagyunk és nem ismerjük be bűnös voltunkat, tökéletlenségünket, addig nem ragyoghat ránk a kegyelem. Ugyanis a hibáink, a sebeink, a bűneink miatt keletkezett repedéseken keresztül ragyog be Isten kegyelme a szívünkbe.

Pál apostol azt mondja:

- Ti holtak voltatok vétkeitek miatt,
- Ebben jártatok eddig.
- A világ folyása szerint.
- A levegőbeli hatalmasság fejedelme szerint.
- Ama lélek szerint, amely az engedetlenség fiaiban munkálkodik.
- A test kívánsága szerint.
- A testnek és gondolatainak akarata szerint.

(Ezeket kifejteni).

Így a harag fiai vagyunk.

Szükségünk van az Isten irgalmára. Az apostol mondja is: „**De az Isten gazdag lévén irgalmasságban, az Ő nagy szerelméből, mellyel minket szeretett, minket, kik meg voltunk halva a vétkek miatt (kegyelemből tartattatok meg!) és együtt feltámasztott és együtt ültetett a mennyekben, Krisztus Jézusban.**” (Ef 2,4-6).

Hogy miképpen munkálkodott az Isten kegyelme az egyes ember életében, arról sokan tudnánk beszélni. Arról, hogy Isten nagyon szeretett minket és megelevenített halódó állapotunkból együtt a Krisztusban és Krisztussal.

Így volt ez John Newton (1725-1805) életében is. Angol rabszolga-kereskedő volt, aki Afrika négereit Amerikába szállította s így nagyon sok pénzt keresett. Ám egyszer nagy viharba került és attól félt, hogy ott leli halálát a hullámsírban. Imádkozott Istenhez a megtartásért. Isten megmentette és John Newton nem feledte el soha, hogy 1748 május 10-én Isten megmentette. Ettől kezdve nem káromkodott, a szerencsejátékot és az italozást is kerülte. Bár a rabszolga kereskedést tovább folytatta. Amikor azonban nagyon beteg lett, teljesen átadta életét az Úrnak és ettől kezdve írta a csodálatos himnuszokat, melyek által Istent magasztalta. (Ó, mily édes név ez Jézus – Jöjj, én lelkem, a ruha már kész, stb.).

Ó írta a Csodálatos, vagy érthetetlen kegyelem c. himnuszt is.

Nyers fordításban így hangzik:

Csodálatos kegyelem,

Mely édes a hang,

Mely megmentett egy

Olyan nyomorultat, mint én.

Már elvesztem,

De most megleltem.

Vak voltam,

De most látok.

A kegyelem tanította szívemet félni,

És a kegyelem könnyített félelmeimen.

Mily értékesnek tűnt ez a kegyelem

Abban a percben, amikor hinni kezdtem.

*Igen, mikor eme test,
És szív elbukik
És halandó éltém véget ér,
Magamnak tudhatom a fátyolt mögött
Az öröm és béke életét.*

*Csodálatos kegyelem,
Mely édes a hang...*

Rímbe szedve még szebb:

*Ó, érthetetlen kegyelem,
Mely rég utánam jár,
Ki tévelygőn, vakon
Bolyongtam utamon,
Egyszer csak rám talált.*

*Félelmeiktől megszabadít,
Szent félelemre tanít,
S ahol csak megjelen
E drága kegyelem,
Bűnöst megigazít.*

*Hozzá bajok, vészek között
Mindig járulhatok.
Megőríz, megvéd,
S bőségesen elég
Elérni otthonunk.*

*Az Úr, íme
Jót ígért nekem:*

*Vár nála biztos jövő,
Igéje szent erő,
Pajzsom, jutalom Ő,
Életfogytiglan Ő.*

*S ha végsőt dobban
majd a szív
s az élet véget ér,
túl titkok fátyolán
a lelke igazán
szent békességre tér.*

*Sok ezredév, ha eltelik,-
Kevés, akár egy nap -,
Dicsérni az Urat,
Mivel kegyelme nagy –
Oly érthetetlen az.*

S valóban, mi mindnyájan Isten kegyelméből élünk, mozgunk és vagyunk. Adjunk hálát az Urnak, hogy kegyelmét kiárasztotta reánk és megszabadított bűneinktől. Erről John Newton így énekel himnuszt:

*Mily jó, ha bűntől szabad
S Krisztus szolgája vagy!
A bűn szolgája gyáva rab,
A Krisztusé szabad.*

*A bűn sötétben tévelyeg,
S romlásba visz vakon,
Az Úr kézen fog s úgy vezet,
Világos utakon.*

*A bűnben kín van s gyűlölet:
Mi mást, más minket öl,
Öröm köt egybe s szeretet,*

Krisztus szívében belől.

*Uram, a Te szolgád vagyok,
Meváltál véredek.
Szolgálni mászt nem akarok,
Csak téged szüntelen.*

*Imádlak, Krisztus, ó, Te nagy!
S mondom Tiéd szívem,
Végy hozzád, hol Te vagy,
Szolgád is ott legyen.*

Ámen.

Biharszentjános, 2016.08.07.

Csomay Árpád.